

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
15 У 18346/17
Дана 29.10.2020. године
БЕОГРАД

Република Србија
Републичка радиодифузна агенција

ПРИМЉЕНО: 30. 11. 2020			
Орг. јед.	Број	Датум	Вредност
07-	1723	17/20	-9

+ омот
списак

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Радојке Маринковић, председника већа, Жељка Шкорића и Весне Чогурић, чланова већа, са судским саветником Сандом Грујић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужилаца ADRIA MEDIA GROUP d.o.o. Београд и Александра Родића из Београда, ул. [REDACTED] чији су пуномоћници Александра Б. Глогоњац, адвокат из Београда, ул. Сарајевска бр. 4 и Младен Д. Домазет, адвокат из Београда, ул. Сарајевска бр. 2а, поднетој против Регулаторног тела за електронске медије, чији је пуномоћник Стеван Пајовић, адвокат из Београда, ул. Струмичка бр. 98, ради поништаја решења број: 07-1723/17-4 од 29.09.2017. године, уз учешће заинтересованог лица, Радиодифузног предузећа "Студио Б" д.о.о. Београд, ул. Масарикова бр. 5, чији је пуномоћник Љиљана Јевтић, адвокат из Београда, ул. Београдска бр. 34/4, у предмету емитовања, након одржане усмене расправе дана 29.10.2020. године, у нејавној седници већа, одржаној дана 29.10.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА решење Регулаторног тела за електронске медије, број: 07-1723/17-4 од 29.09.2017. године, и предмет **ВРАЋА** надлежном органу на поновно одлучивање.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужилаца за накнаду трошкова управног спора.

III ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова управног спора.

IV ОДБИЈА СЕ захтев заинтересованог лица за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем одбија се пријава ADRIA MEDIA GROUP d.o.o. Београд, улица Влајковићева број 8 и Александра Родића из Београда, улица [REDACTED]

од 05.07.2017. године у вези са садржајем програма емитованог дана 08.06.2017. године пружаоца медијске услуге Радио дифузно предузеће "Студио Б" д.о.о. Београд, улица Масарикова број 5, ТВ Студио Б који је емитован под скраћеним идентификационим знаком ТВ Студио Б, као неоснована.

Поднетом тужбом тужиоци оспоравају законитост оспореног решења из свих законом предвиђених разлога. Наводима тужбе указују да су се спорном пријавом обратили туженом због емисије вести које је Студио Б, емитовао дана 08.06.2017. године, са почетком у 19,09 часова, у којима су тешко прекршена основна права тужилаца, јер су на начин ближе наведен у тужби, на више места тужиоци означени учиниоцима тешких кривичних дела, вређани и омаловажавани како од стране водитеља емисије тако и од саговорника у емисији који су у том периоду преко својих медија водили негативну медијску кампању против тужилаца. Истичу да су се туженом обратили пријавом како би као надлежно тело реаговао и у складу са законским овлашћењима санкционисао и зауставио учествовање Телевизије "Студио Б" у медијском линчу који се против тужилаца спроводио. Наводи да се Телевизија "Студио Б" укључила у медијски линч који је против тужилаца започела Телевизија "Пинк" и њен главни уредник и власник Жељко Митровић, због тога што је у дневним новинама Курир критикована власт, што је легитимно и пожељно у свакој демократској држави. Сматра да је неодржив став туженог као регулатора да је принцип талиона адекватно решење и начин на који се може уређивати медијска сцена. Истиче да је нетачно да је "Студио Б" објавила информације које су од интереса за јавност, јер не постоји ни најмањи интерес јавности да слуша тешке увреде изречене у спорној емисији на Телевизији "Студио Б", да су тужиоци криминалци, рекеташи, порески утајивачи, обмањивачи и на десетине других увреда од којих ни једна није усмерена на информисање јавности, већ искључиво на тешку повреду основних права тужилаца. Ово нарочито што би за закључак да ли су спорне информације од интереса за јавност, а поготово да ли интерес за њиховим објављивањем претеже над интересом заштите људског достојанства, претходно морало утврдити шта је од објављених информација истина. Указује да извештавање Телевизије "Студио Б" није било ни истинито, ни потпуно што не може бити спорно, јер су о тужиоцима објављене грубе неистине које се лако могу проверити, те да су доношењем оспореног решења повређени Устав, Закон о јавном информисању и медијима, као и Правилник о заштити људских права. Указује да тужиоци никада нису позвани од стране било кога са Телевизије "Студио Б" како би се изјаснили о тешким оптужбама које им се стављају на терет, иако је то предвиђено чланом 8. наведеног Правилника. Предлаже да суд уважи тужбу и поништи оспорено решење као незаконито, а предмет врати туженом на поновни поступак и одлучивање и обавезе туженог да тужиоцу надокнади трошкове овог поступка по Адвокатској тарифи и Таксеној тарифи, колико буду износили.

Тужени орган је у одговору на тужбу оспорио наводе тужбе и предложио да суд тужбу одбије као неосновану. Указује да имајући у виду да евентуални непрофесионални рад медија и објављивање нетачних информација несумњиво ускраћује остваривање, односно ограничавају право грађана да буду истинито, потпуно и благовремено обавештени, а које право је зајамчено чланом 51. став 1. Устава, као и да евентуална селективна примена закона, односно избегавање поштовања законских обавеза подрива правни поредак земље и има негативне последице за цело друштво. Тужени је закључио да интерес јавности да се упозна са таквим информацијама претеже над интересом заштите достојанства личности и да је из наведених разлога

предност дао заштити слободе изражавања и да на оспорену одлуку и поред тога што су одређене изјаве објављене у програму "ТВ Студио Б" биле подобне да повреду част и углед. Истиче да поред дужности поштовања људских права медији имају и друге дужности, једна од њих је да саопштавају информације и идеје о свим питањима која су од јавног значаја, као и да је ради тога медијима у одређеним ситуацијама обезбеђена већа заштита од одговорности од других лица, јер новинарске слободе обухватају и могућности прибегавању одређеном степену претеривања и провокације, такође да слобода изражавања обухвата не само информације и идеје које се благонаклоно примају, или се сматрају безопасним или неважним питањима, већ и оне које вређају, шокирају или узнемиравају државу или било који део становништва, а који став је заузет и у пресуди Европског суда за људска права у предмету Handyside против Велике Британије 1976. године. На основу свега наведеног предлаже да суд тужбу одбије.

Заинтересовано лице је, преко пуномоћника, доставило одговор на тужбу у коме оспорава све наводе тужбе и захтев тужбе. Указујући на разлоге из образложења оспореног решења које сматра правилним и на закону заснованим, посебно истиче да је Александар Родић јавна личност, не само зато што се бави јавним послом-професијом, већ и као власник једне од најзначајнијих медијских кућа у Србији. Други елемент коме се посебно мора посветити пажња јесте разликовање две стране новинарског посла истраживачког новинарства и преношење одређених информација назначавајући извор информација. Истиче да опште прихваћени Кодекс новинара Србије и Закон о јавном информисању и медијима предвиђа да преузете информације медији могу пренети наглашавајући извор тј. егзактно наводећи медиј чију информацију преноси, а што је несумњиво учињено у емисији вести, наводећи дневни лист "Политику" као медиј који је писао о тужиоцима. Такође, указују да су коментаре на тренутна дешавања и актуелну тему дали Драган Вучићевић и Милан Лађевић, а не новинари или спикер Студија Б, а сам емитер, односно Студио Б ни на који начин се није упустио у субјективну оцену предметних информација, већ је објективно пренео информације које су у том тренутку значајне за јавност на основу позитивних прописа. Истиче да Студио Б није продуковао информацију, већ је објективно пренео и упознао јавност, а што је у директној вези са чланом 4. став 2. Закона о јавном информисању и медијима, који дефинише да се не сме угрожавати слободан проток информација путем медија, као ни уређивачка аутономија медија, а нарочито вршењем притиска, претњама, односно уценом уредника, новинара или извора информација. Сматра да је Студио Б објавио информације и мишљења о појавама, догађајима и личностима о којима јавност има оправдан интерес да зна, без обзира на начин на који су прибављене информације, у складу са одредбама закона. Предлаже да суд тужбу и тужбени захтев одбије у целости, те обавезе тужиоце да солидарно сnose трошкове поступка заинтересованом лицу и то за састав одговора на тужбу у износу од 30.000,00 динара.

Управни суд је одржао усмену расправу дана 29.10.2020. године, у присуству пуномоћника туженог и пуномоћника заинтересованог лица, а у одсуству уредно позваног пуномоћника тужиоца, у складу са одредбом члана 38. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), којом је прописано да изостанак уредно позване странке са јавне расправе не одлаже њено одржавање.

Пуномоћник туженог је у речи на усменој расправи остао у свему при разлозима из образложења оспореног решења и наводима из датог одговора на тужбу. Посебно указује да је тужени приликом одлучивања посебно ценио однос права на слободу мишљења и изјашњавања и права на заштиту људског достојанства у складу са

чланом 26. став 2. Правилника о заштити људских права у области пружања медијских услуга налазећи да у конкретном случају интерес јавности да се информације објаве претеже над интересом заштите достојанства лица на које се информације односе. Ово јер су у конкретном случају објављене информације да тужиоци избегавају плаћање пореза, као и да рекетирањем и лансирањем измишљених афера у својим дневним новинама за себе прибављају одређене привилегије, а која питања су од јавног интереса и доприноса јавној расправи. Предлаже да суд тужбу одбије. Трошкове тражи за заступање на рочишту у износу од 18.000,00 динара.

Пуномоћник заинтересованог лица је у речи на усменој расправи остао у свему при наводима из одговора на тужбу од 08.06.2020. године. Сматра да су тужба и захтев тужбе неосновани. Посебно указује да заинтересовано лице није објавило изворно информацију већ је објективно пренело и упознало јавност са информацијама од јавног значаја објављеним у дневном листу "Политика" као медију који је писао о тужиоцима, а што је у директној вези са чланом 4. став 2. Закона о јавном информисању и медијима. Предлаже да суд тужбу одбије као неосновану. Трошкове управног спора тражи за састав одговора на тужбу у износу од 16.500,00 динара и за приступ на одржаном рочишту износ од 18.000,00 динара.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са чланом 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Из разлога датих у образложењу оспореног решења и стања у списима ове правне ствари, произлази да су тужиоци дана 05.07.2017. године поднели пријаву у вези са програмским садржајем пружаоца медијске услуге, Радиодифузног предузећа Студио Б д.о.о. Београд, Масарикова бр.5 – ТВ Студио Б, који је емитован под скраћеним идентификационим знаком ТВ Студио Б. У пријави је наведено да је пружалац медијских услуга дана 08.07.2017. године у емисији "Вести" објављивао неистините и непроверене тврдње на рачун подносилаца пријаве, којима им је на најгрубљи начин повређена част, углед и људско достојанство. Пријава је достављена пружаоцу медијских услуга који је у свом изјашњењу од 24.07.2017. године навео да су у предметној емисији изношени лични ставови који представљају субјективни осећај учесника, а не објективне информације, као и да је слобода мишљења и изражавања загарантована чланом 46. Устава Републике Србије. Служба за надзор и анализу програма емитора Регулаторног тела за електронске медије је у вези са надзором над емисијом "Вести", емитованом у програму пружаоца медијских услуга дана 08.06.2017. године саставила извештај бр. 07-1723/17-3 од 17.08.2017. године у коме је наведено да су у означеној емисији емитоване све изјаве за које подносиоци пријаве наводе да им вређају част, углед и људско достојанство, а које се односе на тврдње да дневни лист "Куир", чији је издавач "Adria Media Group" д.о.о. и Александар Родић избегавају плаћање пореза, као и да рекетирањем, уцењивањем и лансирањем измишљених афера у својим дневним новинама желе за себе да прибаве одређене привилегије. Након разматрања поднете пријаве, увида у програм пружаоца медијских услуга и напред наведени извештај од 17.08.2017. године Савет Регулаторног тела за електронске медије је нашао да је објављивање спорног садржаја у програму пружаоца медијских услуга било у интересу заштите Уставом зајемченог права на истинито, потпуно и благовремено обавештење, али и у интересу поштовања правног поретка, те је закључио да интерес јавности да се упозна са информацијом претеже у односу над

интересом заштите достојанства подносилаца пријаве, нарочито имајући у виду да се ради о лицима која обављају делатност у интересу јавности, као и да је објављивање таквих информација имало за циљ да допринесе јавној расправи о догађају који је у том тренутку био актуелан и који је био од значаја за јавност. Имајући у виду наведено Савет Регулатора је нашао да је пријава неоснована, односно да пружалац медијских услуга својим поступањем није повредио одредбе члана 50. ст. 1. и 2. Закона о електронским медијима ("Службени гласник РС", бр.83/14 и 6/16 – др. закон), које су ближе разрађене чланом 26. Правилника о заштити људских права у области пружања медијских услуга, те је донео одлуку као у диспозитиву оспореног решења на основу члана 22. став 1. тачка 11) и члана 8. став 1. Правилника о начину изрицања мера пружаоцима медијских услуга ("Службени гласник РС", бр.25/15).

По оцени Управног суда, основано се наводима тужбе оспорава законитост решења туженог органа. Ово стога што и по оцени суда, оспорено решење није образложено на јасан, аргументован и разумљив начин, јер из правних прописа и разлога датих у образложењу тог решења не произлази закључак да је одлука дата у диспозитиву правилна и на закону заснована.

Наиме, одредбом члана 50. Закона о електронским медијима ("Службени гласник РС", бр.83/14 и 6/16 – др. Закон), прописано је да се медијска услуга пружа на начин којим се поштују људска права а нарочито достојанство личности (став 1.). Регулатор се стара да се у свим програмским садржајима поштује достојанство личности и људска права, а нарочито се стара да се не приказује понижавајуће поступање и сцене насиља и мучења, осим ако за то постоји програмско и уметничко оправдање (став 2.).

Одредбом члана 8. Правилника о заштити људских права у области пружања медијских услуга ("Службени гласник РС", бр.55/15), прописано је да ако се у програму објављује информација у вези са којом одређено лице има оправдан интерес да се изјасни, а нарочито ако се износе наводи о нестручности, неморалном или незаконитом поступању или је реч о расправи која укључује сукоб мишљења или ставова, пружалац медијске услуге је дужан да пружи могућност том лицу да одговори на објављену информацију, односно да учествује у расправи на равноправан начин (став 1.). У смислу става 1. овог члана, нарочито није дозвољено приказивање једностраних напада на лице, нити вођење дуготрајних или понављаних кампања у вези са појединим лицем без релевантних нових података који би оправдали продужено или поновљено извештавање о истој личности, догађају или појави (став 2.). Изузетно, пружалац медијске услуге може објавити информацију из става 1. овог члана без претходног изјашњења лица, ако се односи на питање од нарочитог интереса за јавност, чији значај налаже њено хитно објављивање, с тим да се лицу мора омогућити да одговори чим то околности дозволе (став 3.). Неизвршење обавезе из ст. 1 и 3. овог члана не може се оправдати истицањем да је коментар тог лица објављен у другом програму пружаоца медијске услуге, ако он емитује више програма, или у програму другог пружаоца медијске услуге, односно у другом медију (став 4.).

Одредбом члана 8. Правилника о начину изрицања мера пружаоцима медијских услуга ("Службени гласник РС", бр.25/15), прописано је да ако Савет након спроведеног поступка, који је покренут на основу пријаве због вређања или угрожавања личног интереса, утврди да пружалац медијске услуге није учинио повреду обавеза које се односе на програмски садржај, прописане чл. 47-71. Закона, или повреду услова који су садржани у дозволи или одобрењу за пружање медијске услуге, доноси одлуку којом се

пријава одбија као неоснована (став 1.). Одлука из става 1. овог члана мора бити образложена (став 2.).

Тужиоци су у пријави указивали, а које наводе понављају у тужби, да им ни на који начин није омогућено да се изјасне о оптужбама које су им у спорном информативном програму стављене на терет. У достављеним списима се налази извештај Службе за надзор и анализу програма емитора Регулаторног тела за електронске медије, у вези са надзором над емисијом "Вести", бр. 07-1723/17-3 од 17.08.2017. године у коме је наведено да су у означеној емисији емитоване све изјаве за које подносиоци пријаве наводе да им вређају част, углед и људско достојанство, а које се односе на тврдње да дневни лист "Курир", чији је издавач "Adria Media Group" д.о.о. и Александар Родић избегавају плаћање пореза, као и да рекетирањем, уцењивањем и лансирањем измишљених афера у својим дневним новинама желе за себе да прибаве одређене привилегије. У истом извештају је констатовано да Студио Б у свом изјашњењу није негирао наводе да није контактирао подносиоце пријаве у вези са спорном темом. Међутим, у образложењу оспореног решења нису садржани разлози у вези наведеног извештаја, нити оцена туженог да ли је и од каквог утицаја на одлуку по пријави чињеница што тужиоцима није била дата могућност да одговоре на спорне наводе, имајући у виду наведену одредбу члана 8. Правилника о заштити људских права у области пружања медијских услуга.

При томе је у члану 8. став 4. Правилника о заштити људских права у области пружања медијских услуга прописано да се неизвршење обавезе из ст. 1 и 3. тог члана не може оправдати истицањем да је коментар тог лица објављен у другом програму пружаоца медијске услуге, ако он емитује више програма, или у програму другог пружаоца медијске услуге, односно у другом медију, па су без утицаја наводи из одговора заинтересованог лица да су у спornoј емисији пренете информације које су претходно објављене у листу "Политика".

Такође, по оцини суда, тужилац основано указује да из правних прописа на које се тужени позвао не произлази став туженог да је за одлуку по пријави тужилаца релевантна чињеница да је у исто време против пружаоца медијске услуге вођена слична кампања те да изјаве које је пружалац медијских услуга објавио у свом програму представљају део одговора на коментаре изнете у дневним новинама тужилаца, односно да је између оптужби успостављена узајамност у различитим медијима, јер наведено, као правни основ за одлучивање о пријави, не произлази из цитираних као ни других одредаба наведених правних прописа.

Са изнетих разлога, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужилаца, Управни суд је донео одлуку као у ставу првом диспозитива пресуде на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима и вратио предмет надлежном органу на поновно одлучивање, применом одредбе члана 42. став 1. истог закона. У поновном поступку тужени орган ће, поступајући по примедбама суда, у складу са чланом 69. истог закона, донети ново и на закону засновано решење.

Суд је одбио као неоснован захтев тужилаца за накнаду трошкова управног спора, имајући у виду да тужиоци нису определили врсту и износ трошкова за које траже накнаду, што су били дужни да учине сагласно одредби члана 163. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20), а која се у управном спору сходно примењује на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима, па је одлучио као у ставу другом диспозитива пресуде.

Суд је одбио као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова управног

спора, с обзиром на његов успех у овој управној ствари, па је, применом одредаба чланова 66. и 67. Закона о управним споровима, а у вези члана 150. и 153. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20), чије се одредбе у управном спору сходно примењују на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу трећем диспозитива пресуде.

Суд је одбио као неоснован захтев заинтересованог лица за накнаду трошкова управног спора, с обзиром на његов успех у овој управној ствари, па је, применом одредаба чланова 66. и 67. Закона о управним споровима, а у вези члана 150. и 153. Закона о парничном поступку, одлучио као у ставу четвртом диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 29.10.2020. године, 15 У 18346/17

Записничар
Санда Грујић,с.р.

Председник већа – судија
Радојка Маринковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЈБЛ